

IX MIĘDZYNARODOWY KONGRES NAUKOWEJ ORGANIZACJI PRACY W ROLNICTWIE

W Wiedniu między 28. VII a 4. VIII. 58 r. odbył się IX Międzynarodowy Kongres Naukowej Organizacji Pracy w Rolnictwie. Międzynarodowy Komitet Organizacji Pracy w Rolnictwie jest stowarzyszeniem naukowców i praktyków — rolników, niezwiązanym z żadną organizacją międzynarodową, w kongresach Komitetu bierze jednak udział obserwator z ramienia FAO. W ostatnim kongresie wzięło udział ok. 200 przedstawicieli 19 krajów.

Omawiano następujące problemy:

- organizacja pracy i procesów produkcyjnych przy uprawie roślin przemysłowych,
- rolnictwo w rejonach górskich z uwzględnieniem specyfiki gospodarstw chłopskich w tych terenach,
- mechanizacja pracy przy uprawie winorośli,
- wykorzystanie pracy kobiet w rolnictwie i podział pracy między mężczyznami i kobietami.

Wygłoszono około 100 referatów.

Szczególne zainteresowanie wzbudziły materiały z zakresu organizacji sprzętu i odstawy buraków. Przy odstawie buraków cukrowych w Anglii, NRF, Austrii i Francji nie wymaga się doczyszczenia surowca, co ułatwia mechanizację sprzętu i transportu buraków. Natomiast cukrownie wyposażone są w specjalne urządzenia wyładowniczo-czyszczące, hydrotransportery, podwójne płuczki itp. Przedstawiciele NRF referowali także między innymi problem wysokiej efektywności siewu buraków cukrowych nasionami granulowanymi z mieszkanką nawozową oraz doświadczenia w zakresie dostawy buraków do cukrowni z zapłatą według zawartości cukru.

Wielu referentów stwierdziło, że jednym z najważniejszych sposobów rozwiązania sprawy organizacji i wykorzystania pracy w wysokospecjalizowanych gospodarstwach (nastawionych na uprawę tytoniu, chmielu, winorośli) jest rozwijanie uzupełniających gałęzi produkcji. Wybór tych gałęzi powinien zależeć od istniejącego popytu na określone artykuły i od umiejętności rolnika.

W toku wycieczek naukowych podczas Kongresu pokazano maszyny rolnicze i ich zastosowanie. W fabryce maszyn rolniczych (Steyer) oraz w Instytucie Mechanizacji Rolnictwa (Wieselburg) przedstawiono maszyny przeznaczone dla gospodarstw wyspecjalizowanych w kierunku produkcji zbóż, buraków cukrowych, winorośli i dla gospodarstw hodowlanych.

Konstruktorzy przy opracowywaniu nowych typów maszyn rolniczych obok zagadnień technologicznych przestrzegają następujących zasad: praca maszyny powinna ułatwiać pracę i obniżać koszt produkcji, dla mniejszych gospodarstw powinno się tworzyć maszyny bardziej uniwersalne, maszyny powinny działać zgodnie z fizjologicznymi wymaganiami roślin, posługiwanie się maszyną powinno być łatwe i nie wymagające większego wysiłku fizycznego.

Austriacki Instytut Mechanizacji Rolnictwa posiada specjalne samochody wyposażone w niezbędne urządzenia do badań polowych w zakresie mechanizacji, w tym laboratoria dla oceny jakości paliwa, przenośny aparat do mierzenia wysiłku fizycznego przez określanie zawartości dwutlenku węgla w powietrzu wydychanym przez pracującego itp.

Na terenie Instytutu Gospodarki Alpejskiej pokazano uczestnikom Kongresu mechanizację rolnictwa górskiego, a w szczególności maszyny do uprawy pól ze skłonem do 50°. Równoległe z traktorami o napędzie ropnym dla orki, siewu i tran-

sportu w rejonach górskich stosuje się szeroko urządzenia elektryczne, dla których opracowano specjalny system maszyn.

Duże zainteresowanie w tym rejonie wzbudził niewielki samochód nowej konstrukcji o napędzie na obie osie, przystosowany do jazdy w warunkach górskich. Samochód ten pokonuje skłony do 45° z ładunkiem ok. 400 kg.

Obok ulepszeń technicznych w badaniach wielu instytutów przywiązuje się dużą wagę maksymalnemu uproszczeniu i ulepszeniu procesów produkcyjnych przez taką organizację produkcji w małych gospodarstwach rolnych, aby możliwe było zastosowanie potokowych metod pracy, między innymi np. przy pielęgnacji rozsady wczesnej kapusty, tytoniu, kwiatów itp.

Następny Kongres Międzynarodowego Komitetu Organizacji Pracy w Rolnictwie odbędzie się w sierpniu 1960 r. w Szwecji. Głównym tematem ma być przegląd najnowszych osiągnięć w zakresie racjonalnej organizacji pracy w gospodarstwach hodowlanych, a głównie sprawy produkcji, transportu i stosowania kiszzonek w żywieniu zwierząt.

* *
*

Powyższe informacje opracowano na podstawie doniesienia, zamieszczonego w n-rze 7/1958 „Ekonomiki sielskiego chozajajstwa” (ZSRR). Przedstawiciele Polski w Kongresie nie brali udziału.

P. D.